

Decizie nr. 80/14.02.2006 a Curții de
Apel - Iğ. Arad : rechiziție recursul
formulat de SC.

RL

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
MIERCUREA - CIUC

Dosar nr. /2005

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1405

cetățeanul

Şedinţa publică din 09 noiembrie 2005

Instanța compusă din

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

**Cu participarea domnului procuror , din cadrul
Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita.**

S-a luat în examinare cauza civilă privind pe reclamantul SC SRL în contradictoriu cu părâta DIRECTIA FINANTELOR PUBLICE HARGHITA și părâta DIRECTIA REGIONALA VAMALA BRASOV, având ca obiect actiune în contencios administrativ.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică nu au răspuns părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Dezbaterile în fond și luările de cuvânt au avut loc în şedinţa publică din data de 02 noiembrie 2005, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de azi, 09 noiembrie 2005.

T R I B U N A L U L,

Deliberând, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată sub nr. / .2005 reclamanta SC SRL PRIN ADMINISTRATOR cu sediul în , str. , nr. , ap. , județul HARGHITA, în contradictoriu cu părății DIRECTIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA cu sediul în Miercurea-Ciuc, str. Revolutiei din Decembrie, nr. 20, județul HARGHITA, și DIRECTIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în Brașov, str. Hărmanului nr.50, județul Brașov a solicitat pronunțarea unei sentințe prin care să se dispună anularea Deciziei nr.14/ .2005, pronunțată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, anularea Procesului verbal de control nr. din data de .2005 întocmit de Direcția Regională Brașov, și implicit a tuturor actelor de executare subsecvente, precum și obligarea părăților la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, reclamanta arată că prin procesul verbal de control nr. / .2005 a fost obligată la plata sumei de lei, reprezentând :

Diferențe:	taxe vamale	-	lei
	TVA	-	lei
	comision vamal	-	lei
Dobânzi:	taxe vamale	-	lei
	TVA	-	lei
	comision vamal	-	lei
Penalități aferente	- taxe vamale	-	lei

TVA

comision vamal

iei

-

lei

Contestația împotriva procesului verbal a fost respinsă prin Dec.nr.14/2005 emisă de D.G.F.P. Harghita.

Ambele foruri susțin că nu au fost respectate dispozițiile art.40 și 45 din Regulamentul pentru aplicarea Codului vamal al României, aprobat prin HG 626/1997, precum și neîndeplinirea obligațiilor părților în cadrul unei operațiuni de leasing impuse prin art.9 și art.10 din OGR nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing aprobată de Legea nr.90/1998 cu modificările ulterioare.

Pentru a reține acest lucru autoritățile vamale române s-au bazat pe adresa administrației vamale din Ungaria, care în urma controlului efectuat, la solicitarea autorităților române, la firma KFT, care era locatorul în cadrul contractului de leasing, a constatat faptul că între părți, respectiv între firma

S.R.L. și KFT, după încheierea contractului de leasing s-au făcut plăți în cash, ceea ce duce la faptul că între părți în realitate s-ar fi încheiat un contract de vânzare-cumpărare și nu de leasing.

Reclamanta susține că poziția celor două părâte este eronată întrucât între părți au fost încheiate 2 contracte de leasing, respectiv Contractul de leasing nr. /2000 și Contractul de Leasing nr. /2000, având ca obiect fiecare câte un autobuz - 70 E, cu durata de leasing de 7 ani.

La data efectuării importului între părți exista valabil încheiat un contract de leasing, iar actul adițional menționat nu schimbă caracterul contractelor încheiate între părți, condițiile esențiale ale contractelor de leasing nu au fost schimbate, părțile contractante respectând întocmai condițiile legale prevăzute de legea leasingului. Singurul element modificat în aceste contracte este perioada în care trebuiau îndeplinite condițiile contractului.

Micșorarea sau prelungirea duratei de leasing este un drept al părților contractante, care nu are nici o influență asupra caracterului contractului de leasing, dispozițiile legale neinterzicând plata anterior de termen, ba mai mult însăși legiuitorul vorbește doar despre "perioadă determinată".

Existența contractelor de leasing rezultă fără posibilitate de tăgadă, cu toate acestea Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, în Decizia nr.14 din 2005, arată la pag.3 alin.2 că prețul celor 2 autobuze a fost achitat în numerar la data de 10 mai 2000 și ca atare contractele de leasing nu s-au realizat.

Nu s-a avut în vedere că la încasarea prețului, locatorul KFT, a emis 2 facturi ulterior datei de 10 mai 2000, respectiv factura nr. / din care rezultă că a încasat de la utilizator cu titlu de rată de leasing, la data de 1 decembrie 2001 suma de FT, precum și factura nr. / din care rezultă că la data de 12 decembrie 2002, a încasat din nou de la utilizator suma de FT.

Față de această situație, susține reclamanta cele două părâte au reținut în mod greșit că între părâte ar fi intervenit un contract de vânzare-cumpărare și nu de leasing.

Organul care a soluționat contestația nu a analizat faptul că societatea a achitat și după data de 10 mai 2000 plăți către firma locatoare, deci nu sunt reale constatăriile organului de control care în procesul-verbal întocmit afirmă că după data de 10 mai 2000 nu s-au mai făcut plăți.

Pe de altă parte reclamanta susține că nu poate fi angajată răspundere societății fiindcă au fost respectate întocmai disp.art.40 și 45 din HG 626/1997 și disp.art.9 și 10 din Legea nr.51/1997.

La data impoturilor efectuate cu DVI I / / .2000 și

, / / .2000, lucrătorii biroului vamal M-Ciuc , au acordat liberul vamal în urma controlului fizic și documentar, stabilindu-se că marfa poate fi importată în regim de admitere temporară-leasing; acest regim a fost acordat în baza documentelor prezentate în vamă la data importului și care erau perfect valabile;

În adresa Autorității vamale maghiare se specifică "contractele de leasing / /2000 și / /2000 au fost încheiate cu partenerul român pentru achiziționarea acestor 2 autobuze", deci contractele încheiate erau perfect valabile și legale, autoritatea de control neafirmând în nici un caz că aceste contracte ar fi false sau nereale.

În contabilitatea firmei, aşa cum a constatat și organul de control operațiunea a fost înregistrată și s-a desfășurat în conformitate cu prevederile legale.

Nu au fost înregistrate alte plăți către firma KFT, în afara celor aferente operațiunilor de leasing în cauză.

În fine reclamanta mai arată că societatea comercială la vremea respectivă, avea ca asociat unic pe . La data de 19 decembrie 2002, s-a încheiat un contract de cesiune, în urma căruia asociat unic al societății a devenit firma SRL, iar în alin.3 se arată că "plata contractelor de leasing urmează să fie plătite de vânzător. Deci la data perfectării contractului de cesiune, actual asociat unic al societății... a cunoscut faptul că contractele de leasing erau în vigoare, fostul asociat și actual asociat înțelegându-se ca ratele de leasing să fie achitate de , acesta având deasemenea și obligația de a înstrăina autobuzele respective până la data de 31 decembrie 2003, de fapt autobuzele respective nici nu se află în lista mijloacelor fixe ale societății.

În condițiile arătate mai sus, dacă locatorul sau reprezentantul acestuia s-a comportat în condițiile arătate în procesul verbal de control cu nr. /2005, atrage răspunderea sa și nu a societății pentru consecințele faptelor sale.

Față de cele de mai sus, reclamanta în temeiul art.15 din Legea nr.554/2004 a solicitat în baza disp.art.15 din Legea nr.554/2004 suspendarea actelor de executare silită dispuse de Direcția Regională Brașov în dosar de executare nr. / / .2005, considerând că prin continuarea executării s-ar crea o pagubă iminentă în patrimoniul societății, pagubă pentru care nu are suficiente fonduri pentru a le acoperi, în caz de executare societatea intrând în insolvență.

Direcția Regională Vamală Brașov a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, menținerea procesului verbal de control nr. din / / .2005 ca fiind temeinic și legal, obligarea reclamantei-contestatoare la plata sumei de lei, reprezentând diferențe de taxe vamale și TVA, penalițăți și dobânzi la plata TVA și a Txelor vamale; respingerea cererii de suspendare a executării efectelor procesului verbal de control, întrucât nu s-a făcut nici o dovdă a condițiilor prevăzute de art.15 din Legea nr.554/2004 (aceste condiții nu se prezumă, ci ele trebuie dovedite de reclamant).

Părăta arată că în cauză s-au încheiat două contracte de leasing, în baza cărora cele două autobuze au primit regim vamal de admitere temporară cu exonerare totală de taxe vamale potrivit art.27 alin.1 din O.G. nr.51/1997, urmând ca la perioada încheierii termenului contractual să fie plasate sub regim definitiv de import și cu plata taxelor la valoarea reziduală.

Asupra celor două operațiuni de admitere temporară s-a efectuat, în baza art-61 Cod vamal, un control vamal ulterior, pentru a se verifica modul de respectare a dispozițiilor legale vamale.

În acest sens Autoritatea Națională a Vămilor a solicitat administrației

vamale ungare verificarea documentelor prezentate cu ocazia vămuirii bunurilor la import.

În urma verificărilor efectuate de autoritatea vamală din Ungaria la furnizorul extern S.C. KFT, aşa cum reiese în mod expres din adresa autorității vamale ungare înregistrată la Autoritatea Națională a Vămilor sub nr. din .2005, rezultă că pe baza documentelor din evidență contabilă a firmei din Ungaria și declarației operatorului se poate stabili ca firma ungară (locatorul în contractul de leasing) și firma română (contestatoarea prezentă) au încheiat un contract de leasing dar contractul final nu s-a realizat. În realitate a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare și nu una de leasing întrucât nu au fost emise facturi comerciale.

Din punct de vedere al forței probante această adresă a autorității vamale ungare, care are la bază verificările contabile efectuate în registrele furnizorului extern ungar, are valoarea unui înscris autentic, care face dovada deplină asupra exactității datelor ce le conține, până la înscrierea în fals.

În fine pârâta menționează să reclamanta avea obligația ca în temeiul art.93 din C.vamal să își întînzeze autoritatea vamală despre modificarea clauzelor contractului.

Este adevărat că există înregistrate în contabilitate plăți ale ratelor și valorilor reziduale aferente operațiunilor de leasing, dar nu există nici o dovedă că sumele au fost efectiv plătite către KFT, deoarece față de dispozițiile de plată, la care face referire reclamanta, emise ulterior datei de 10.05.2000 (când susțin că s-a achitat întreg prețul în numerar), rezultă că plățile au fost făcute din casă în numerar (fără emiterea de facturi comerciale) de către fostul asociat unic al societății contestatoare, numitul . Apoi în contabilitatea furnizorului estern ungur, aşa cum rezultă din verificările efectuate la fața locului, acestea aşa zise plăți ale societății contestatoare nu apar înregistrate, totul apare ca fiind achitat la data de 10.05.2000, și nu ulterior aşa cum afirmă petenta.

Titularul operațiunii vamale a fost SC S.R.L., în calitate de persoană juridică, iar potrivit art.144 alin.3 din Codul vamal, debitorul este titularul regimului vamal sub care a fost plasată marfa, adică S.C. S.R.L. și nu asociații acesteia, aşa fiind pârâta solicită a nu se avea în vedere apărarea reclamantei referitoare la schimbarea asociatului societății de la data efectuării operațiunilor vamale.

Examinând actele și lucrările dosarului tribunalul reține următoarele:
Prin Decizia nr.14 din .2005 data de D.G.F.P. Harghita a fost respinsă contestația formulată de reclamantă împotriva procesului verbal de contrac din ..2005 încheiat de Direcția Regională Vamală Brașov.

Pârâta D.G.F.P. Harghita a stabilit că, SC SRL a introdus în țară două autobuze , prezentând la vama contractele de leasing nr. /2000 încheiate cu firma KFT din ungaria, facturile proforme nr. / .2000 și nr. / .2000 cu declarațiile de import temporar DVI nr. / .2000 și / .2000, acestea beneficiau de admitere temporară-leasing. Regimul de admitere temporară a fost încheiat prin declarațiile vamale de import definitiv DVI nr.I / .2003 și nr. / .2003, la valorile reziduale declarate.

Ulterior Administrația Vamală din Ungaria în urma relațiilor solicitate de A.N.V. a comunicat că firma Kft în anul 2000 a vândut două autobuze pentru firma română , primul în luna mai și al doilea în luna decembrie. Contravalorearea acestor autobuze în suma de forinți au fost achitate în numerar la data de 10 mai 2000, documentele de vânzare sunt înregistrate în

evidența firmei ungare pe baza cărora autobuzele au și fost scoase din evidența firmei. Reprezentantul firmei confirmă că s-au încheiat cele două contracte de leasing la solicitarea partenerului român, dar prețul indicat în contracte a fost achitat de partenerul român în numerar și în întregime la data de 10 mai 2000 astfel contractele de leasing nu s-au realizat. În realitate tranzacția de vânzare-cumpărare a avut loc la data achitării contravalorii autobuzelor, la baza căreia nu a stat nici un contract special și nu au fost emise nici facturi comerciale.

Drept urmare, s-a reținut că reclamanta nu putea beneficia de facilitățile prev.de art.27 al.1 și 4 din O.G. 51/1997 (republicat) privind operațiunile de leasing, între părți a intervenit de fapt o tranzacție de vânzare-cumpărare cu plata integrală.

Din probele administrative rezultă că, conform contractelor de leasing durata de leasing era stabilită la 7 ani de leasing la valorile și datele stabilite prin acestea. În baza documentelor prezентate vama de destinație (Biroul vamal M-Ciuc) a acordat liber de vamă pe baza documentelor prezентate, obligațiile vamale fiind cele prevăzute de O.G. nr.51/1997. La aceste contracte reclamanta a încheiat două acte adiționale prin care părțile contractante au convenit ca S.C. S.R.L. să plătească integral prețul celor două autobuze societății locatoare, ceea ce conform datelor existente la dosar s-a și întâmplat în data de 10 mai 2000.

Potrivit art.7 din Legea nr.51/1997, "contractul de leasing nu se poate încheia pe un termen mai mic de 1 an". Așadar termenul minim pentru care se poate încheia un contract de leasing este stabilit în mod imperativ de lege, părțile neputând deroga de la această dispoziție legală. Pentru a se putea aplica regulile vamale speciale reglementate de O.G.nr.51/1997 trebuie deci să existe contracte de leasing legal încheiate.

Reclamanta nu a respectat termenul menționat mai sus. Reclamanta a introdus în țară pe baza celor două contracte de leasing (încheiate în luna mai 2000) cele două autobuze. Contractul avea termen de 7 ani, dar ulterior, la nici o lună, la 10 mai 2000, în urma încheierii unor acte adiționale la cele două contracte, reclamantul optează pentru cumpărarea autobuzelor înainte de expirarea termenului de valabilitate a contractului. Procedând în acest fel, părțile au redus contractul inițial sub termenul minim legal, cu consecința pierderii caracterului contractului de leasing.

În această împrejurare, regulile vamale speciale prev.de art.27 din O.G. nr.51/1997 (republicat) nu mai sunt aplicabile, deoarece acestea au incidentă numai asupra bunurilor mobile aduse în țară în baza unor contracte de leasing legal încheiate cu respectarea prevederilor legale imperitive privitoare la termenul minim pentru care pot fi încheiate.

Reclamanta nu a informat autoritatea vamală asupra modificărilor care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat, încălcând astfel disp.art.93 din Legea nr.141/1997.

Față de cele ce preced tribunalul urmează să rețină că organele vamale în mod corect au stabilit în sarcina reclamantei obligațiile vamale la valoarea de intrare a autobuzelor și nu la valoarea reziduală.

Reclamanta a susținut că cele două autobuze au fost sechestrare și că executarea pornită de părțea D.G.F.P. Harghita produce un prejudiciu iminent societății, dar nu a dovedit aceste împrejurări aşa cum prevăd disp.art.15 din Legea nr.554/2004.

În fine, urmează a se reține că, schimbarea în perioada menționată, a administratorului societății nu are importanță, de vreme ce titularul operațiunii este persoana juridică S.C. S.R.L. și conf.art.144 al.3 din C.vamal sub care a

fost plasată marfa.

Față de considerentele de fapt și de drept expuse, tribunalul urmează să respingă acțiunea reclamantei S.C. S.R.L. în contradictoriu cu D.G.F.P. Harghita și A.N.V. Direcția Regională Vamală Brașov.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:**

Respingerea acțiunii formulate de reclamanta SC SRL PRIN ADMINISTRATOR cu sediul în , str. Decembrie, nr. 41, ap. 1, județul HARGHITA în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA cu sediul în Miercurea-Ciuc, str. Revolutiei din Decembrie, nr. 20, județul HARGHITA și A.N.V. DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în Brasov, str. Harmanului, nr. 50, județul BRAȘOV.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 09 noiembrie 2005.

Președinte,

Grefier,

s.s. indescifrabil

s.s. indescifrabil

pentru conformitate.